

581 (532 K)

STOBAEVS, *Eclogae* iv. 22. 119. Μενάνδρου

καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει
 ἅπαντας, ὦ Ζεῦ ᾧ τερ, ὡς ὠνούμεθα,
 οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηθὲν χρήσιμα,
 τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, τήθη δὲ τίς,
 τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς 5
 βιώσεται, μήτ' ἐξετάσαι μήτ' < >ιδεῖν·
 ἀλλ' ἐπὶ τράπεζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ' ἵνα
 εἰ τὰργύριον καλὸν ἐστὶ δοκιμαστῆς ἴδηι,
 ὁ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται,
 τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης αἰεὶ 10
 μὴ δοκιμάσασθαι μηδέν, ἀλλ' εἰκῆι λαβεῖν,
 ἀγνώμον' ὀργίλην χαλεπὴν, ἐὰν τύχη
 λάλον. περιιάξω τὴν ἑμαυτοῦ θυγατέρα
 τὴν πόλιν ὅλην· οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν
 λαλεῖτε, προσκοπεῖσθε πηλίκον κακὸν 15
 λήψεσθ'· ἀνάγκη γὰρ γυναικ' εἶναι κακόν,
 ἀλλ' εὐτυχῆς ἐστ' ὁ μετριώτατον λαβών.

592 (546 K)

STOBAEVS, *Eclogae* iv. 23. 11. Μενάνδρου

τοὺς τῆς γαμετῆς ὄρους ὑπερβαίνεις, γυναί,
 διὰ τὴν λαλιάν· πέρας γὰρ αὔλειος θύρα
 ἐλευθέραι γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας,
 τὸ δ' ἐπιδιώκειν εἷς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν
 ἔτι λαιδορουμένην κυνός ἐστ' ἔργον, Ῥόδη